Hervormde Gemeente Kampereiland
Heultjesweg 10
8267 AH Kampen
Tel: 038-3388166
www.hervormdkampereiland.nl

Kerkelijk werker:
Dhr. A.B. van 't Ende
2e Ebbingestraat 43
8261 VW Kampen
Tel: 06-38489122
barthervormdkampereiland@gmail.com

Scriba:
Mevr. M. Pelleboer-Troost
Noorderrandweg 16
8267 AN Kampen
Tel: 06-23282342
scriba.kampereiland@outlook.com

Maandbrief November 2022

De kerkdienst kunt u volgen door naar de website van de kerk te gaan:
www.hervormdkampereiland.nl
Zijn er problemen met de ontvangst, laat dat ons weten met een mailtje aan de scriba.

Livestream
Hervormde Gemeente Kampereiland

Van de kerkelijk werker

Verleden
In de herfstvakantie heb ik opnieuw Berlijn bezocht. Wat mij deze keer opviel was dat er veel aandacht is voor de Koude oorlog. Maar dat herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog minder zichtbaar zijn, daar moet je naar zoeken. Of ze zijn begraven onder het zand of helemaal verdwenen.

En ergens snappen we dat ook wel; niemand is trots op de lelijke dingen in het leven. Die willen we het liefst zo diep mogelijk wegstoppen. Maar hoe diep je ze ook wegstopt, je draagt ze altijd met je mee. En God, die het hart doorzoekt (Rom. 8: 27) weet van al deze dingen. Met Hem kunnen we het verleden onder ogen komen. Vraag vergeving over wat lelijk was en de zegen over wat goed was. En als we het verleden niet meer weten, mogen we het leggen in Zijn hand. God is getrouw, Hij die het verleden en heden kent en de toekomst overziet. *Bart van 't Ende*

Steentje
Je maakt soms van alles mee in het leven. Als kerkelijk werker mag je een reisgenoot zijn. Vele verhalen worden gedeeld. Verhalen die wonderbaar zijn. Waar je vrolijk van wordt. Verhalen die de diepten van het leven weergeven; die ruw en inktzwart zijn. Het is een levenslange les om je te verhouden tot hetgeen je meemaakt in het leven. Je kunt het vergelijken met een steen. Elke gebeurtenis draag je mee door het leven in je rugzak als bagage. De les is hoe groot je de steen laat worden. Door erover te spreken met God en anderen verdwijnt de steen niet, maar kan het wel een steentje worden. Laat stenen geen basaltblokken worden in je bagage. Spreek erover. Het is net als de last waar Jezus over spreekt; de last verdwijnt niet, maar is wel ligt (Matt. 11: 30). *Bart van 't Ende*

Vierende gemeente

Zondag 6 november
Tijd: 10.00 uur
Voorganger: Ds. F. Verboom
Kindernevendienst: Jetske
Oppasdienst: Jeanette en Eline
1e Collecte: Diaconie en kerk.
2e Collecte: Onderhoud
De kratten voor de Voedselbank staan er deze zondag nog. Brengen bij Joke van der Kolk, Heultjesweg 33 is ook mogelijk (tel. 06-13399121) Van harte aanbevolen.

Zondag 13 november
Tijd: 10.00 uur
Voorganger: Ds. J.P. van Ark, Vorchten/Wezep
Kindernevendienst: Brenda
Oppasdienst: Karolien en Daan
1e Collecte: Diaconie en kerk
2e Collecte: Orgel

Zondag 20 november Eeuwigheidszondag
Tijd: 10.00 uur
Voorganger: Dhr. A.B. van 't Ende
Kindernevendienst: Gerdien

Oppasdienst: Jenneke en Iris
1e Collecte: Diaconie en kerk.
2e Collecte: Stichting Chris
Met 'Chris' bieden wij kinderen en jongeren een luisterend oor via chat en Connect (e-coaching). Daarnaast bieden wij op maat trainingen, voorlichtingen en coaching, bijvoorbeeld over groepsdruk of het aanpakken van pestgedrag. 'Chris' is er voor bemoediging van en advies aan jonge mensen en voor hun opvoeders, jeugdwerkers en professionals. Ook bieden wij met 'Chris' middels Connect een luisterend oor aan opvoeders die anoniem contact willen met een coach over zorgen / problemen binnen de opvoeding.
Koffiedrinken na de dienst in de kerk.

Zondag 27 november 1e Advent
Tijd: 10.00 uur
Voorganger: Ds. W. Smit, Zwolle
Kindernevendienst: Hetty
Oppasdienst: Marten en Agnes
1e Collecte: Diaconie en kerk.
2e Collecte: Waypoint Kampen
Waypoint Kampen Kleren en meer: de vriendelijke kringloop in het Hart van Kampen is een haal- en brenglocatie. De opbrengst hiervan gaat naar onze goede doelen.

Pastorale gemeente

Koffiedrinken
Op 20 november is er gelegenheid om na de dienst koffie(thee, limonade) met elkaar te drinken in de kerk. Wilt u wel iets bakken voor bij de koffie, stuur dan een mailtje naar de scriba. scriba.kampereiland@outlook.com

Ouders en tieners
Tijdens de opvoeding komt er een punt dat je je tieners steeds meer gaat loslaten. De één doet dat gemakkelijk en de ander probeert krampachtig grip te houden op het leven van de steeds ouder wordende tiener. Hoe ga je daar als opvoeder mee op? Wat zijn de valkuilen? Wat zijn de uitdagingen? En hoe bouw je een gezonde relatie met je kind waarbij je elkaar niet loslaat? Spannende vragen.

Ouders op Kampereiland die hun kinderen in de leeftijd van 12 – 18 jaar hebben zijn van harte uitgenodigd om hier met elkaar over na te denken. De avond staat gepland op donderdag 17 november. We starten om 20.00 uur in de consistorie. *Bart van 't Ende*

Lunch voor 60+ en andere belangstellenden
Het is al weer een tijd geleden, dat we een gezamenlijke broodmaaltijd georganiseerd hebben.
Als diaconie willen we dit graag weer oppakken en daarom organiseren we op vrijdag 18 november weer een lunch in de consistorie. Tijdstip: 12.00 uur tot 14.00 uur.
Het is bedoeld voor 60 plussers, maar wanneer andere gemeenteleden ook geïnteresseerd zijn, mag dat ook. Neem gerust iemand die je kent mee, diegene hoeft geen gemeente lid te zijn. Het gaat om het elkaar ontmoeten.
Lijkt het u/jou gezellig om mee te doen, dan kun je je opgeven tot en met maandag 14 november bij Joke van der Kolk. E-mail: jokevanderkolk@kpnmail.nl of mobiel nummer 06-13399121.
De kosten voor de maaltijd zijn € 4,- p.p., graag vrijdag meenemen. We hopen u/jou te ontmoeten.
Een hartelijke groet,
de Diaconie.

Toelichting Kerstproject 2022
De tijd van advent is een tijd van wachten. Het woord 'advent' betekent 'komst': we wachten op de komst van Jezus. We zien uit naar zijn geboorte en zijn komst als mens op aarde. Dat vieren we met Kerst. Traditiegetrouw wachten we er in deze

tijd ook op dat Hij terugkomt uit de hemel. Dit wachten zien we overal in de Bijbel terug. De mensen in de Bijbel wachten op de vervulling van Gods belofte, de belofte van zijn goede toekomst. Dit krijgt vorm in het wachten op een Messias en Verlosser. In het kerstverhaal wordt over Jezus verteld als de vervulling van deze belofte. Hij verbindt God en mensen, en laat ons al iets van Gods nieuwe wereld zien. Na zijn dood, opstanding en hemelvaart wachten we op zijn terugkomst en op het definitieve doorbreken van Gods goede nieuwe wereld. Op de eerste zondag van advent lezen we over deze verwachting van Jezus' terugkomst uit de hemel. Op de zondagen daarna ontdekken we hoe Maria, Jozef, Simeon en Hanna, en de wijze mannen elk op hun eigen manier wachten op de vervulling van Gods belofte. De kring wordt steeds groter. De wereld wacht. Wacht je mee?

HALLO-WEEN

Afgelopen week werd Halloween weer op vele plaatsen gevierd. Ook in onze omgeving. Misschien zelfs ook wel op het Kampereiland. Maar wat betekend Halloween eigenlijk? Vast niet HALLO-WEEN zoals het hier bovenaan is getiteld. Nee, de betekenis van HALLOWEEN is een verbastering van het Engelse 'All-Hallow-even', dat allerheiligenavond betekend. Duizenden jaren geleden vierden de Kelten (Ierland) op 31 oktober oudejaarsavond. Zij geloofden dat die avond de geesten van de overledenen hun vroegere woonplaatsen bezochten. De uitgeholde pompoen met het lichtje erin en de griezelig verklede kinderen zijn dan ook het symbool van een 'dolende ziel' om elkaar angst aan te jagen.

Maar wat is er nu zo leuk aan om met skeletten, enge maskers, grafkisten, boze en dwalende geesten elkaar de stuipen op het lijf te (ver)jagen? Is dat DOODLEUK? Skeletten, grafkisten en boze geesten zijn NIET leuk! Zeker niet om je kinderen ermee in het donker door de straten te laten gaan, om te bedelen bij huizen voor een paar snoepjes. Het is dan ook, om het met een oud woord te zeggen: 'OM TE WENEN'.

Misschien lijkt het ongevaarlijk en is de kick zo leuk; maar achter deze machten zitten wel degelijk boze geesten of demonen. De leider ervan kennen we als de duivel. Hij is erop uit om mensen kapot te maken en angst aan te jagen. Niet iets dat bij een Kerk of christen thuis hoort. Met het HALLOWEEN feest in Seoul, Zuid-Korea, was het helemaal een drama. Mensen die met elkaar een 'doodleuk feestje' wilden vieren, gingen van gejuich naar een hallo-WEEN. Toen waren de doden geen maskers meer. Skeletten, enge maskers, grafkisten, boze en dwalende geesten zijn NIET leuk!

Gelukkig en prijs de Heer is er ook een 'HELLOLIGHT'! Afgelopen week stond er een grote advertentie in 'de Brug' om stil te staan bij Jezus Christus, het Licht in de wereld. Een lekkere pannenkoek en een Hellolight-lampionnen tour door de stad Kampen. Geweldig hoe deze Gereformeerde Gemeente een baken/lichtboei wilde zijn in onze Hanzestad e.o. Laat dit voor ons ook een inspiratie zijn; om een Licht in de wereld te zijn i.p.v. het duister op te zoeken. Geen HALLO-WEEN, maar een HELLOLIGHT.
KADO

Terugblik

Zondagavond was er een dienst, georganiseerd door de Opendeur commissie, met als thema Heb je een verhaal te vertellen?
12 stenen in de Jordaan, neergelegd door een afgevaardigde van iedere stam, vormen een gedenkplaats die de vraag uitlokt: Waarom liggen die stenen hier? Dan kan het verhaal verteld worden van Gods gang met het volk Israël. Mensen hebben boeken geschreven met hun verhaal over hun ervaring met Gods bemoeienis.
We hoorden het verhaal van Theo Angelo. Heb jij een verhaal? Vertel het aan je kinderen, kleinkinderen en je omgeving.
Met fakkels die bij elkaar werden aangestoken werd het lied gezongen:

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
Breek uw tent en ga op reis,
naar het land dat ik u wijs.

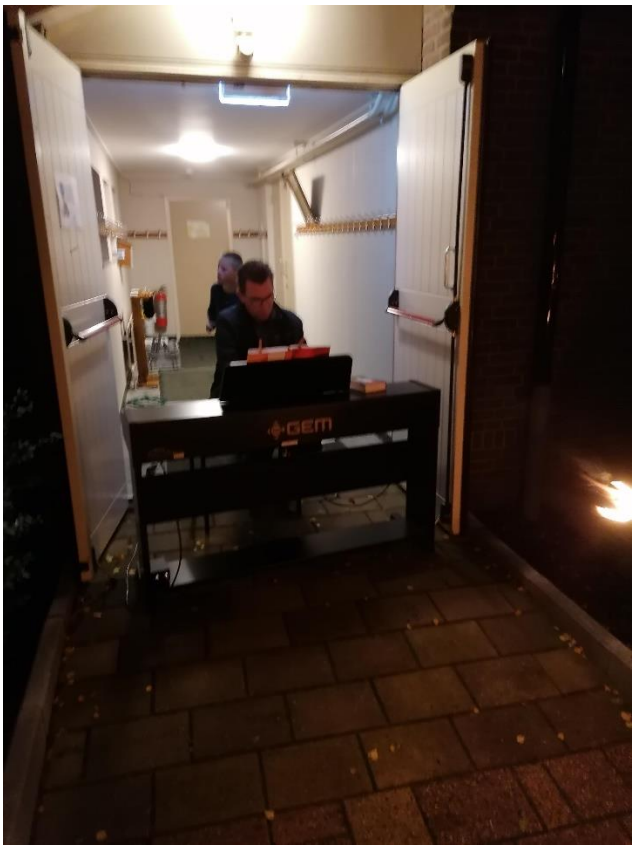

Kampereiland helpt!!!
In een bijlage van deze maandbrief vindt u een verslag van de reis die een paar leden van de werkgroep maakten naar Pacureni en Padureni.

Liza
In de tweede bijlage vindt u een verslag van de werkzaamheden van Liza in de zending. Ook op Kampereiland is er af en toe een collecte voor haar werk.

Solidariteitskas, wat is dat nou eigenlijk?
Solidariteit betekent zoveel als 'één voor allen en allen voor één'. En daar draait het dan ook om bij de Solidariteitskas: gemeenten die elkaar helpen. Die elkaar de hand toereiken. Die weten dat je verantwoordelijk bent voor elkaar. En dat je elkaar soms moet geven wat nodig is: draagkracht.

De solidariteitskas wordt gevuld door een vaste jaarlijkse bijdrage vanuit plaatselijke gemeenten binnen de Protestantse Kerk. Gemeenten die tijdelijk niet 'zelfvoorzienend' zijn, kunnen er een beroep op doen. Bijdragen uit de solidariteitskas zijn altijd tijdelijk, maar bedoeld om duurzaam op weg te helpen. Elkaar de helpende hand bieden, zo dragen we samen en delen we met elkaar.

Voor elk belijdend lid moeten wij €5,- afdragen aan de landelijke Solidariteitskas.
Dus met ongeveer 123 belijdende leden x €5,- = €615,-. Dit bedrag wordt elk jaar geïncasseerd door de landelijke synode. Daarom vragen wij u om €10,- over te maken zodat wij ook voor niet betalende leden kunnen betalen en wat er overblijft kunnen we in onze eigen gemeente gebruiken om daar toekomstgerichte dingen mee te doen.

U bent gewend om de Solidariteitskas mee te betalen met Actie Kerk balans. Om onze financiële administratie beter op orde te krijgen hebben we besloten om de Solidariteitskas apart te gaan innen.
Wij zijn bezig om dit digitaal te kunnen innen via bv een automatische incasso. Dit zal volgend jaar in gang worden gezet.

Hervormde Gemeente Kampereiland

Voor dit jaar willen we u vragen of u het over wilt maken.
U ontving hierover een mail van de kerkrentmeester. Mogelijk is die terechtgekomen in de spambox.

Het advies moge duidelijk zijn: vergeet toch vooral niet uw bijdrage aan de solidariteitskas over te maken! U helpt daarmee niet alleen andere zustergemeenten binnen onze kerk, maar ook onze eigen gemeente. Van harte aanbevolen dus – alvast dank voor uw bijdrage.

De Kerkrentmeesters

Contanten:
Het is bij u bekend dat er allerlei mogelijkheden op het gebied van geven zijn. Contant geld (munten/briefpapier), collectebonnen, overmaken via de bank of geven via GIVT. Ongetwijfeld zult u gehoord of gelezen hebben, dat het storten van muntgeld bij de bank in de nabije omgeving helaas niet meer mogelijk is. Dit betekent een langere reis maken en soms de pech dat het apparaat defect is. Briefgeld lukt nog wel. Ook de kosten van het storten lopen steeds hogerop. Redenen voor ons om aan te geven, dat collectebonnen, GIVT en overmaken via de bank onze voorkeur heeft.

Giften via GIVT zijn anoniem. Het geld wordt gestort op de rekening van de organisatie en die stort de opbrengst van een collecte op de rekening van kerkrentmeesters en diaconie.

De QR code van GIVT is:

Het rekeningnummer van de kerk is NL80 RABO 0331 2016 23 t.n.v. Hervormde Gemeente Kampereiland (Kerkrentmeesters).
Het rekeningnummer van de Diaconie: NL62 RABO 0159 1574 12 t.n.v. Hervormde Gemeente Kampereiland (Diaconie). Vermeld bij het overmaken uitdrukkelijk de datum en het doel.

Reisverslag Roemenië van 6 okt t/m 13 oktober 2022.

Allereerst werd op 4 oktober de vrachtauto geladen die door onze chauffeurs Dick Smit en Ab Kok was gebracht. We konden met een flink aantal vrijwilligers de klus klaren. Rond half 3 ging de deur dicht, propvol! Alle personen die op welke wijze dan ook, van laden tot de dames die ons voorzien hebben van koffie, soep, en broodjes, hartelijk dank! Het was/ging voortreffelijk.
De volgende dag vertrokken Dick en Ab richting Roemenië. Donderdag 6 oktober zijn de volgers vertrokken. Rond 6.30 uur verlieten we Kamperveen en reden naar Dortmund om daar op het vliegtuig naar Tirgu Mures te nemen. Zowel de autorit als de vlucht verliepen voorspoedig en onder prachtige weersomstandigheden.
Nadat we bij het vliegveld onze auto's hadden opgehaald konden de koffers inladen en zijn we naar pension Tip Top gereden en konden we , voor een week, onze kamers betreden.
Snel nog even naar Pacureni gereden om te laten weten dat we "geland " waren. Zoals gewoonlijk was de ontvangst zeer hartelijk en gastvrij. Ondertussen waren de chauffeurs aardig op koers en verwachtten dat ze nog een klein dagje nodig hadden voor de op de plaats van berstemming zouden zijn. We raakten aardig aan de babbel en zaten nog aan de koffie toen de dominee liet weten dat hij nog even aan het werk moest. Dominee Janos Biros had sinds februari een 2e baan erbij nl. buschauffeur in de grote stad, Tirga Mures. Van 15.00 uur tot 23.00 uur heeft hij zijn routes gereden. We hebben nog een poos met Agotha en de kinderen Abel, Dorca en Anna in het prieel gezeten. Dat was dag 1.
Dag 2. Na het ontbijt reden we weer richting Pacureni. Tijd om nog even bij te praten voordat 's middags de vrachtwagen zou arriveren. De vrachtwagen was iets later dan gepland want de grensovergang die ze normaal passeerden konden ze nu niet terecht dus moest er iets worden omgereden. Aangekomen in Pacureni werd even de achterdeur geopend om te kijken of we bij de doos en zak konden waarin een kleinigheid voor de familie Biros zichtbaar was. Helaas konden we die niet zien. Het was wel lachen om te zien hoe de vrachtwagen geladen was. Ook aan de grens konden ze wel zien dat er keurig geladen was.
Op dag 3 togen we 's morgens op tijd naar Pacureni om de vrachtwagen te gaan lossen.
Voorzichtig werd de deur weer geopend en konden we aan de slag. Er waren een flink aantal vrijwilligers opgetrommeld om alles op de juiste plaats te krijgen. Kleren in de souterain , meubels ed in de schuur en spullen voor de bazaar in de garage. Dick en Ab waren nogal onder de indruk van de manier van waarop geladen was en gaven de laders nog even een flink compliment. Na de koffie was het even rusten en konden we de weg vervolgen naar Padureni om de 2e helft te lossen. De weg er naar toe was het laatste gedeelte nogal stoffig en niet verhard. Ook daar aangekomen werden we zeer gastvrij ontvangen. Ook hier waren een mooi aantal vrijwilligers aanwezig om te helpen met het lossen. Dat ging ook hier zeer vlot. Onvoorstelbaar hoeveel er uit de vrachtwagen kwam.
Na het lossen was het tijd om even iets te eten. Ook hier kwam er meer dan voldoende op tafel. De moeder van dominee Csaba Balint had flink haar best gedaan en wij dus ook maar er bleef nog wat over. Nog even napraten over allerlei zaken gingen we weer op weg naar ons pension om even het stof af te spoelen om daarna in Pacureni het avondeten te nuttigen. Onder het genot van een goede maaltijd en een ietsie pietsie Palenka werd ook hier het gesprek over verschillende zaken voortgezet. Het was een hele gezellige avond samen met de Ab en Dick, hun laatste avond in Pacureni.
Op zondagmorgen zijn we naar de kerkdienst in Pacureni, voorganger: dominee Janos Biros. De preek ging over 1 Timotheus

Er werden verschillende liederen gezongen waarvan de melodie bekend is maar waar je op dat moment de woorden niet bij kunt vinden. Ik mocht namens de groep in het engels in een paar woorden de bezoekers van de kerkdienst toespreken. Op 8 mei werd de kerk na renovatie heropend. Het interieur werd vernieuwd evenals de banken e.d. Alles weer keurig geverfd en gesausd. Deze renovatie werd mogelijk gemaakt door medewerking van zowel de Hongaarse als de Roemeense overheid! Ondertussen waar Dick en Ab al weer op de terugweg. In Hongarije konden ze een vracht riet laden voor Genemuiden.
Na een kop koffie hebben we een prachtige rondwandeling gemaakt rondom het zoutmeer van Sovata. Een prachtig gebied waarbij door de schitterende herfstkleuren de omgeving eigenlijk op z'n mooist was.
Voor maandag en dinsdag stond de verkoop van de goederen gepland. Maandagmorgen het meubilair en 's middag een gedeelte van de kleding en schoenen. We arriveerden maandagmorgen iets later omdat we een auto moesten terugbrengen. We hadden gerekend dat er veel mensen op de markt zouden zijn maar dat was niet het geval. Er liep niemand meer. Voor ons een tegenvaller maar Janos liet ons weten dat er wel mensen waren geweest maar dat ze het in de namiddag ophalen. Het hek ging 's middags letterlijk van de dam. Het hele dorp liep uit om inkopen te doen. Ze liepen met tassen vol, armen vol langs de tafels met kleren en schoenen. In een hoek werd de maat nog even gecontroleerd en men ging afrekenen bij de dominee en een kerkraadslid. Zij bepalen de prijs en alles werd keurig op papier gezet. Aan het eind van de middag werden alle bedragen even opgeteld. Na 1 dag was er, omgerekend, voor ongeveer € 1.000,-- verkocht. Dat was een hele goede opbrengst.
Hierna wilden wij de meubels die er nog stonden weer in de schuur zetten. We moesten daarmee wachten want de meubeltransporteurs waren onderweg. Met paard en wagen en spanbanden werden nog vele meubels afgehaald. Dinsdagmorgen ging de rest van de kleding op de tafels en er werd wederom naar hartenlust geshopt.
Na de middag werden de rommelmarkt spullen klaargezet voor de bazaar! Ook bleven de kleren op de tafels liggen. De markt werd nu iets later in de middag geopend, zodat men na werktijd ook de gelegenheid had om de markt op te gaan. Onvoorstelbaar hoeveel mensen dat trekt! De raarste dingen gaan het eerst weg. Iedereen weet wel iets te vinden wat ze mooi vinden of in ieder geval goed kunnen gebruiken. Met de verzamelde spullen werd er weer afgerekend bij de dominee. Na afloop werd alles weer opgeteld. Wederom voor, omgerekend, € 1.000,-- verkocht. Een geslaagde verkoopdag. Na afloop kwam er nog een auto waar 5 matrassen opgeknoopt werden. Een vreemd gezicht maar waarschijnlijk werd het geen lange rit. Wat er niet verkocht gaat naar een ander dorp in de buurt om daar te verkopen. Mocht er dan nog wat over zijn dan gaat het op "marktplaats" geplaatst worden.
We waren voornemend om nog een bezoek te brengen aan Padureni. Alleen de woensdag bleef daarvoor over. Jammer genoeg had dominee Csabo Balint op die dag een vergadering dus dat bezoek ging niet door. De verkopen in Padureni worden op zaterdagen gehouden en dat meerder keren achtereen. Dus we hopen dat we het resultaat van die verkopen binnenkort te horen krijgen. We hebben de woensdag verder ingevuld door de toerist uit te hangen. Samen met dominee Janos en Agotha hebben we de stad Cluj Napoca bezocht. Een van de grootste steden waar veel universiteiten te vinden zijn. De beide universiteiten waren ze gestudeerd hebben, hebben we bezocht. Eveneens hebben we een paar prachtige kerken bezocht. Midden in de stad bevond zich ook een botanische tuin. De schitterende herfstkleuren te samen met nog bloeiende bloemen en het prachtige weer waren beslist de moeite waard. De terugreis naar ons pension duurde even iets langer door de verkeersdrukte. Er moest afscheid genomen worden van de dominee en zijn vrouw. Er kon niet vaak genoeg gezegd worden: Hartelijk dank voor het gastvrij onthaal. We zijn niets te kort gekomen.

Verder contact en overleg zal weer via de mail en app verlopen. We hopen dat we de familie Biros komen jaar kunnen verwelkomen in Nederland.

Nog even een keertje eten en we konden ons opmaken voor de laatste nacht. De volgende ochtend weer op weg naar het vliegveld. Wederom hadden we prachtig weer tijdens de vlucht terug naar Dortmund. Daar even de auto ophalen en op weg terug naar Kamperveen/Kampereiland. Helemaal vlekkeloos verliep dit niet. We kwamen in een file waarbij we de eerste afslag konden nemen, slechts 800 meter verder. Die 800 meter verliep in slakkengang. Een slordige 5 kwartier hebben we er over gedaan om op de goede weg te komen. Daarna rustig verder kunnen rijden genietend van de kleurenpracht van de bomen .

We zijn dankbaar dat de reis voorspoedig verlopen is en dat we de bevolking van beide dorpen in goede gezondheid hebben aangetroffen. We hebben hele verschillende culturen maar wel één God die voor alle mensen zorgt. Daar willen we HEM voor danken!

De Roemenië reizigers, Henk en Aly, Ilja, Gerda en Kor

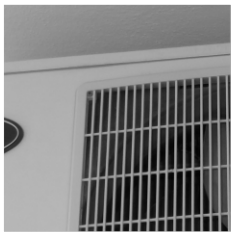

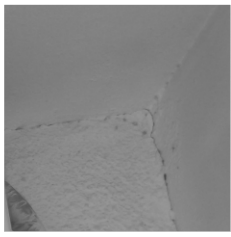

Nieuwsbrief Liza

3 | 2022

DANKEN

De goede zomeractiviteiten

Het team dat langzaam groeit

De mogelijkheid dat Mo de kuren kan doen

Persoonlijke gezondheid

BIDDEN

Verdieping van de visie bij het team

Nieuwe activiteiten de komende maanden

Voldoende financiën bij MensRijk

De leiders in het land

De leiding in de kerk(en)

De jeugd, die de weg kwijt is.

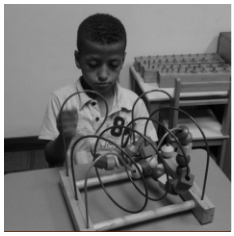

Stichting Ellinor IJsselmuiden
NL87RABO0386577439
KvK Zwolle, nr. 05080383

Secretariaat
Henriët van Tongeren | Refterstraat 10
8271 XM IJSSELMUIDEN | (038) 332 51 91
henrietvantongeren@hotmail.com

Postadres Liza
Oeverkruid 15
8316 NS MARKNESSE

Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. (Hebr. 13:8)

Wat een heerlijke bemoediging in dit laatste hoofdstuk van de Hebreeën brief! Jezus zorgt voor de mens, Hij heeft geleden aan het kruis voor de mens, Hij is opgestaan uit de doden, Hij zegent, Hij geneest, Hij troost. Zijn Naam zij geprezen! Hij is trouw! In ziekte en moeilijke omstandigheden is Hij aanwezig, of je het nu door hebt of niet. HIJ IS erbij! Zo kunnen we elke dag weer onze taak oppakken!

Een goede opstap
We voelen ons thuis op onze nieuwe stek. We zijn dankbaar dat we airco's en ventilatoren hebben kunnen aanschaffen. Langzaam begint men in de buurt te ontdekken dat we er zijn. Over de zomer kunnen we elke dag kinderen uit de buurt opvangen en zo groeit de kinderclub uit tot een leuke zomeractiviteit.

Sonja
Tijdens de zomer stapt Sonja binnen; een gescheiden jonge moeder die een bezigheid zoekt in de grote stad. Haar twee kinderen moest ze bij haar man achterlaten in een klein dorp. Er zijn er velen zoals haar en toch is en blijft het schande. Er is schaamte wanneer dit gebeurt in het leven van een vrouw, financiële voorzieningen of uitkeringen zijn hier niet geregeld. Meestal springt de familie bij door wat zakgeld te geven. Sonja is gesloten, bescheiden en verlegen, maar ook innerlijk gewond. Wat kan ze bijdragen? Ze begint met schoonmaken en kleine ondersteunende activiteiten. De kinderen zijn gek op haar. Sonja moet leren "nee" zeggen en grenzen aangeven. Ook leert ze met kinderen te spelen en hen verantwoordelijkheid te geven in plaats van alles voor hen te doen. Heel langzaam groeit en bloeit ze open. Ze ontpopt zich als een actieve vrouw, die verantwoordelijkheid draagt en haar creatieve vaardigheden ontwikkelt. We vertrouwen dat God deze nieuwe start zegent en we bidden dat haar kinderen bij haar zullen komen wonen!

Bezoek en hulp
In augustus komt onderwijzeres Petra een paar weken langs. Zij verlangt mee te helpen bij MensRijk en het land te verkennen. Contacten met het team, een helpende hand bieden bij spel en organisatie, culturele en sociale uitjes, en de vele gesprekken samen waren opbouwend en fantastisch. Een indruk van haar verblijf in en rond de grote stad:

De hitte zindert over de zandvlakte rondom de piramides van Gizeh. Behalve de drie in het oog springende piramides staan er nog vele, kleinere piramides. Rondlopend tussen de rotsblokken ontdekken we dat er allerlei paadjes zijn die leiden naar de ruïnes van allerhande kleine bouwwerken. Een behulpzame Egyptenaar komt aangelopen en nodigt ons uit om extra verborgen schatten te ontdekken. Voor paar Egyptische ponden opent hij een hekje en al snel bevinden we ons in een graftombe, gedecoreerd met beelden en volgeschreven met hiërogliefenschrift. De cultuur ligt hier werkelijk voor het oprapen! Met een extra fooi in zijn hand gedrukt bedanken we hem voor zijn informatie.

Fooien geven is hier 'het normaal'. Mensen hebben allerhande officiële of officieuze jobs, waarmee ze geld verdienen: op de knop van het parkeerautomaat drukken en het kaartje aangeven, luidkeels aanwijzingen geven aan een chauffeur die wil fileparkeren, de weg wijzen in een parkeergarage... In ruil voor wat biljetten gebeuren er wonderen. Maar ook zonder dat zijn de mensen over het algemeen behulpzaam en hartelijk.

Reizen met de metro is een feest! Iedereen leeft mee met 'de buitenlander'. Behulpzame handen duwen me naar de beste plek. Een vrouw die de metro verlaat geeft nog vlug wat aanwijzingen: 'Je moet nog twee haltes meerijden!'. Om de haverklap komt er iemand luidkeels koopwaar aanprijzen in dit vrouwengedeelte van de metro. Een van top tot teen gesluierde vrouw duwt een mager peutertje voor zich uit en deelt luidkeels

haar financiële zorgen. Vervolgens loopt ze door de coupé met een treurige stem om de dames individueel te benaderen. Aanvankelijk reageert niemand, maar als er één de beurs trekt, voelt iedereen zich ineens verplicht deze moeder wat geld in de hand te stoppen. Ondanks alle commotie vergeet niemand dat de buitenlandse inmiddels uit moet stappen.

Elke stap door de grote stad laat weer andere aspecten zien. Prachtig gedecoreerde gebouwen waarvoor mannen en vrouwen op een kleedje wat koopwaar uitgestald hebben. De Nijl met haar scheepjes en talloze restaurantjes met een terras aan het water. Nieuwe wegen, waar auto's vijf breed naast elkaar gepropt worden en grote reclameborden om aandacht schreeuwen. Hobbelige, smalle straatjes van zand en stenen, waar alleen riksja's en voetgangers zich kunnen bewegen. Schreeuwende rijkdom, maar ook schrijnende armoede. Prachtig gedecoreerde en eindeloos uitstrekkende begraafplaatsen, waar niet alleen de doden rusten, maar ook mensen leven bij gebrek aan woonruimte.

Wat een sterkte contrasten in omgeving ,maar ook in mensen! Mooi om hen te ontmoeten, ieder op zijn eigen plek. 's Avonds laat theedrinkend met een koptische familie op het dak van hun 12 verdiepingen tellende flatgebouw. Of een kookles, waarbij de vrouw des huizes me haar specialiteit leert klaarmaken: 'zelfgehakte mulukhiya', een soort spinazie die met eindeloos geduld in kleine stukjes wordt gehakt met een speciaal mes. Ook het delen van verdriet en pijn en Gods werk in hun leven was verbindend en indrukwekkend.

Boven alles en iedereen uit, zit Koning Jezus op Zijn troon. Hij zegt: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' Hij regeert heel het wereldgebeuren, ook hier in de miljoenenstad! In één van de Koptische kerken in de stad is voorin een grote schildering van Jezus op Zijn troon, met de globe en de scepter in Zijn hand. Terwijl de priester rondloopt met zijn wierookvat en zegenend richting de mensen zwaait, tijdens het zangerige voordragen van de Bijbelgedeelten, tijdens het uitdelen van het brood en wijn aan de kerkgangers die op blote voeten in een lange rij staan te wachten, geeft het schilderij voorin de kerk onveranderlijk dezelfde boodschap: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde!' Hij heeft alle macht in paleizen en graftombes, in stoffige straatjes en in luxe musea. Zijn ontferming reikt van bedelaar tot president, van Kopt tot moslim, van Egyptenaar tot Nederlander. Wat een perspectief!

Persoonlijk
De tijd vliegt voorbij. De warm lange zomer lijkt nog niet op te willen houden. In deze tijd van allerlei moeiten met energie zou dat dan ook geen probleem hoeven te zijn (ha, ha). Toch kijken we uit naar een beetje verkoeling. De zomer was goed, maar ook verrassend. Het was geweldig mooi om met Petra op te trekken en ik kijk uit naar de volgende gasten.

Het is ook best spannend (geweest) doordat bij Mo, een van mijn vrienden van het eerste uur, kanker geconstateerd werd. Hij krijgt nu chemokuren. Vertrouwend dat God Zijn plannen zal uitvoeren, kijken we vooruit. Gods werk gaat door!

Een hartelijke groet, Liza

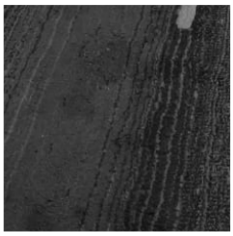
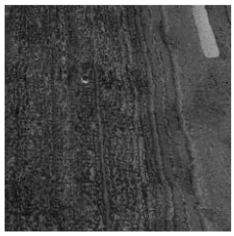

Liza is van plan om DV volgend jaar de laatste week van januari en de eerste twee weken van februari in Nederlad te zijn.